

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ (Α΄ ΜΕΡΟΣ)

Μέ την εύλογία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ίεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ και της Αγίας και Ίερᾶς Συνόδου, συνοδεύσαμε μαζί με τον π. Ίουστίνο –ήγούμενο του Φρέατος του Ίακώβ- την Ίερά Εικόνα των Αγίων Ίσαποστόλων Κωνσταντίνου και Ἑλένης, ἡ ὁποία ἐμπεριέχει τεμάχιον Τιμίου Ξύλου, σέ διάφορες πόλεις, ἐπαρχίες και μητροπόλεις του Πατριαρχείου Βουλγαρίας -πρός εύλογίαν και πνευματικήν ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν.

Ἡ πνευματική αὐτή ἀποστολή του Πατριαρχείου Ίεροσολύμων στήν Βουλγαρία διήρκησε δέκα ἡμέρες -ἀπό τήν 26^η Ίουνίου ἕως και τήν 5^η Ίουλίου 2012- και πραγματοποιήθηκε κατόπιν αἰτήσεως του Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Σόφιας και Πατριάρχου πάσης Βουλγαρίας κ.κ. Μαξίμου, ὁ ὁποῖος διάγει τό 98^ο ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Τήν εύθύνη τῆς ὁργάνωσης, του προγραμματισμοῦ και τήν γενική ἐπιμέλεια τῆς προσκυνηματικῆς περιήγησης στή χώρα, εἶχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δοροστόλου κ. Ἀμβρόσιος μαζί με τον Πρωτοσύγκελό του, Πρωτοπρεσβύτερο π. Ντόμπριτς (π. Εὐάγγελος).

Ήταν ἕνα κοπιαστικό -ἀλλά εύλογημένο- προσκυνηματικό ταξίδι και γιά ἐμᾶς, σέ ἱερούς χώρους, σέ ἐκκλησίες και μοναστήρια τῆς Βουλγαρίας. Ἡ Βουλγαρία ἔχει περίπου 4.720 ναούς, 600 παρεκκλήσια και μονές, καθώς και δύο θεολογικές Σχολές -τῆς Σόφιας και του Βελίκο Τύρνοβο- και τρία Τμήματα θεολογίας -στά Πανεπιστήμια του Σοῦμεν, του Κάρτζαλι και του Πλόβντιβ (Plovdiv-Φιλιππούπολη).

Ἡ προσκυνηματική περιήγηση τῆς Ίερᾶς Εἰκόνας με τό Τίμιο Ξύλο στήν Βουλγαρία ξεκίνησε ἀμέσως μετά ἀπό τήν προσγείωσή μας στό ἀεροδρόμιο Ὁκπρομ, τῆς Σόφιας. Ἐκεῖ, μᾶς ἐπιφυλάχθηκε λαμπρή ὑποδοχή ἀπό τήν Πατριαρχική Συνοδεία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖτο ἀπό τον Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ζνεπόλεως κ. Ἰωάννη -βοηθό Ἐπίσκοπό του Μακαριωτάτου και τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Σόφιας, ἀπό Πρωτοσυγκέλους Μητροπόλεων, ἀπό ἱερεῖς, ἀπό ἱεροδιακόνους, και ἀπό τον γενικό γραμματέα του Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τῆς Βουλγαρίας. Τήν ἴδια ἡμέρα ἀναχωρήσαμε, με τή συνοδεία τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας, γιά τήν παλαιά βυζαντινή πόλη Μεσημβρία (Mesembria) -τό σημερινό Νεσέμπαρ (Nesebar ἢ Nessebur). Ἡ πόλη αὐτή εύρίσκεται στίς ἀκτές τῆς Μαύρης θάλασσας, σέ ἀπόσταση 600 χιλιομέτρων ἀπό τήν Σόφια και 20 χιλιομέτρων βόρεια ἀπό τό Μπουργκάς (Πύργος). Τήν ὀνομάζουν, τό Μαργαριτάρι τῆς Μαύρης θάλασσας ἢ τό Ντουμπρόβνικ (λιμάνι στήν Ἀδριατική θάλασσα, τῆς Δαλματίας τῆς Κροατίας) τῆς Μαύρης θάλασσας. Εἶναι μία ἱστορική πόλη, μία Πόλη-Μουσεῖο, με ἱστορία 3.000 χρόνων και με πολλά ἀρχαῖα Ρωμαϊκῶν, Ἑλληνιστικῶν και Βυζαντινῶν χρόνων. Ἐχει μεγάλη τουριστική κίνηση και εἶναι ἕνας ἀπό τούς κυριώτερους τουριστικούς προορισμούς τῆς Βουλγαρίας.

Στήν θέση πού ἦταν ἡ ἀρχαία πόλη Μεσημβρία βρίσκεται τό σημερινό Νεσέμπαρ. Εἶναι κτισμένο πάνω σε μιά βραχώδη χερσόνησο -παλαιότερα ἦταν νησί- και ἐνώνεται με τή στεριά, με μία λωρίδα γῆς. Ἡ μικρή καστροπολιτεία, με τήν

έλληνική ψυχή, πού θυμίζει έντονα τή Μονεμβασία, γιά χιλιάδες χρόνια άντέχει στό πέραςμα τοῦ χρόνου. Έχει πολλά άρχαιολογικά έρείπια τής προχριστιανικής περιόδου, άκρόπολη, ναό τοῦ Απόλλωνα, άρχαία άγορά, τμήματα άρχαίων θρακικών τειχών. Έχει σαράντα βυζαντινές έκκλησίες, μεσαιωνικά μνημεία από τήν περίοδο πού ή πόλη άποτελοῦσε μία από τίς σημαντικότερες περιοχές τοῦ Βυζαντίου στά δυτικά παράλια της Μαύρης θάλασσας, ένῶ τά ξύλινα σπίτια τά όποία έχουν κατασκευαστεῖ τόν 19^ο αἰῶνα άποτελοῦν χαρακτηριστικά δείγματα τής άρχιτεκτονικής εκείνης τής περιόδου.

Τό 1983, λόγω τής σημαντικής ιστορικής σημασίας της καί λόγω τῶν πολλῶν καί διαφορετικῶν πολιτισμῶν πού πέρασαν από αὐτήν, ή πόλη άνακηρύχθηκε από τήν UNESCO ὡς Μνημεῖο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς, θεωρουμένη ὡς «Πόλη-Μουσείο». Σήμερα, τό Νεσέμπαρ ἔχει πληθυσμό 12.000 κατοίκων.

Ὁ πρῶτος οἰκισμός στήν περιοχή δημιουργήθηκε από άρχαίους θράκες. Στίς άρχές τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνα, κατά τόν δεύτερο έλληνικό άποικισμό, ιδρύθηκε έλληνική άποικία από Μεγαρεῖς (Έλληνες δωρικής καταγωγής), ή όποία άποτέλεσε μεγάλο καί σημαντικό έμπορικό κέντρο. Τό 71 π.Χ. τήν κατέλαβαν οἱ Ρωμαῖοι.

Τό 1452 μ.Χ. παραχωρήθηκε -άπό τόν Κωνσταντῖνο ΙΑ' τόν Παλαιολόγο- στόν Οὔγγρο ήγεμόνα Οὔνυάδη, ὡς άντάλλαγμα γιά τή συμμαχία του στόν πόλεμο κατά τῶν Τούρκων. Η κατάληψη τής πόλης από τούς Ὀθωμανούς, τό 1453, σηματοδότησε τήν άρχή τής παρακμής της. Η πόλη ὡστόσο διατήρησε τά άρχιτεκτονικά της μνημεία. Τό 1878, ἔγινε μέρος τής αυτόνομης Ὀθωμανικής έπαρχίας τής Ανατολικής Ρωμυλίας, μέχρι τήν ένωσή της -τό 1886- μέ τήν Βουλγαρία. Μέχρι τό τέλος τοῦ 19^{ου} αἰῶνα ή Μεσημβρία (Nesebar) άποτελοῦσε μία μικρή πόλη Έλλήνων κατοίκων, κυρίως ψαράδων καί άμπελουργῶν.

Μετά τήν φυγή τῶν Έλλήνων, τό 1925, χτίστηκε τό νέο τμήμα τής πόλης καί ή ιστορική παλαιά πόλη άναστηλώθηκε. Άκόμα καί σήμερα οἱ ντόπιοι τήν ὀνομάζουν πόλη τοῦ θεοῦ Απόλλωνα.

Στήν άρχαία βυζαντινή εἴσοδο τής λαμπρής αὐτῆς πόλεως, τύχαμε θερμῆς ὑποδοχῆς από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σλίβεν κ. Ἰωαννίκιο καί από πλῆθος ιερέων καί πιστῶν. Μέ πομπή φθάσαμε στόν Ἱερό Ναό τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, έναν ὑπέροχο μεγάλο Ναό μέ παλαιές έλληνικές βυζαντινές εἰκόνες -ό όποῖος βρίσκεται στό κέντρο τής Μεσημβρίας- ὅπου καί λειτουργήσαμε.

Στήν Αγία Τράπεζα τοῦ Ναοῦ εἶναι γραμμένο στά έλληνικά ὅτι ὁ Ναός κτίστηκε μέ δαπάνες τῶν ελλήνων κατοίκων τής Μεσημβρίας καί ὅτι ἐγκαινιάστηκε τό ἔτος 1884.

Στήν πόλη αὐτή μείναμε δύο ἡμέρες γιά νά ἔχουν τόν χρόνο νά προσκυνήσουν ὅλοι οἱ κάτοικοι τής πόλεως, καθώς καί ἐπισκέπτες-προσκυνητές, οἱ όποῖοι εἶχαν ἔρθει από τήν Ρωσία, τήν Οὔκρανία καί τήν Σερβία. Ὁ ναός ἔμεινε άνοικτός σχεδόν ὅλη τή νύκτα.

Κατά τή διάρκεια τής διήμερης παραμονῆς μας στήν Μεσημβρία ἐπισκεφθήκαμε τήν πόλη τής Άγχιάλου καί τήν άνδρῶα μονή τοῦ Αγίου Γεωργίου, πού εὑρίσκεται ἐκεῖ. Παλαιότερα, ή μονή άπεῖχε 20 χιλιόμετρα από τήν πόλη, ή όποία ἔχει πλέον ἐπεκταθεῖ κατά πολύ, μέ άποτέλεσμα ή μονή τοῦ Αγίου Γεωργίου νά βρίσκεται -σήμερα- έντός της πόλεως. Ἐκτός από προσκύνημα καί μονή,

λειτουργεί και ως ένορία για τους κατοίκους.

Θαυμάσαμε τις πολλές βυζαντινές εικόνες και, κυρίως, την θαυματουργική εικόνα του Αγίου Γεωργίου, ή οποία θεωρείται μία από τις δέκα θαυματουργές εικόνες της χώρας. Όνομαστό μέχρι τις ημέρες μας είναι και τό υπέροχο θαυματουργό άγίασμα του Αγίου Γεωργίου. Κρυστάλλινο νερό, ιαματικό, θαυματουργικό! Άξια λόγου επίσης, ήταν και ή μεγάλη εικόνα του Αγίου Νικολάου -εικόνα του 1700- μέ αφιέρωση και δέηση στά έλληνικά.

Μέ τον ήγούμενο της μονής, ό όποιος μάς συνόδευε, έπισκεφθήκαμε στή συνέχεια και τον μοναδικό έλληνικό Ναό στην Άγχιαλο (Πομόρια), τον ιερό ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (1765).

Ή Άγχιαλος (Πομόρια-Pomorie), κτισμένη στις παρυφές μιās μεγάλης πεδιάδας, ή οποία ώνομαζόταν -άπό την Βυζαντινή έποχή- κάμπος της Άγχιάλου, ιδρύθηκε τον 6ο π.Χ. αιώνα. Ή άρχική της όνομασία ήταν Άγχιάλη, «Άγχιάλη πολίχνιον Άπολλωνιατών» ή Άγχιάλεια ή Άγχιαλος. Στή Ρωμαϊκή έποχή μετωνομάστηκε σέ Ούλπια ή Ούλπιάνα και κατά την Βυζαντινή έποχή ώνομαζόταν Άχολός ή Άχελώ.

Ή Άγχιαλος διατήρησε συμπαγή έλληνικό πληθυσμό κατά την διάρκεια της Όθωμανικής κυριαρχίας. Μετά την Άλωση της Πόλης (1453) κατέφυγαν και εγκαταστάθηκαν στην Άγχιαλο μερικές άπό τις πιο έπιφανείς οίκογένειες του Βυζαντίου (Παλαιολόγοι, Καντακουζηνοί, Δοΰκες, Ράλληδες κ.α.). Οι Καντακουζηνοί της Άγχιάλου διακρίθηκαν στό έμπόριο και υπήρξαν προστάτες των γραμμάτων. Πολλοί Έλληνες, κάτοικοι της Άγχιάλου, ήταν μέλη της Φιλικής Έταιρείας ήδη, πριν άπό τό 1819.

Μετά την έκρηξη της Έλληνικής Έπανάστασης του 1821, στην Άγχιαλο άπαγχονίστηκαν ό Μητροπολίτης Εϋγένιος και πολλοί πρόκριτοι και ιερείς. Ή Άγχιαλος έγινε έδρα επισκόπου άπό τον 2^ο μ.Χ. αιώνα. Κατά τή διάρκεια του 15^{ου} αιώνα προήχθη σέ Μητρόπολη. Είχε πολλές έκκλησίες, αλλά κήκαν όλες τό 1906 πού ή πόλη κατεστράφη. Διεσώθη μόνον -και υπάρχει μέχρι σήμερα- ό έλληνικός Ναός της Μεταμορφώσεως του Χριστού -τόν όποιο και έπισκεφθήκαμε- καθώς και ή μονή του Αγίου Γεωργίου, (για την όποία έχουμε μιλήσει πιο πάνω), ή όποία κτίστηκε τό 1856 άπό την έλληνική κοινότητα και έχει μεγάλη περιουσία σέ κτήματα, άμπέλια και άλυκές.

Σύμφωνα μέ έλληνικές πηγές, στα μέσα του 19^{ου} αιώνα ή Άγχιαλος είχε 4.000 Έλληνες και 50 οίκογένειες Τούρκων, έν ῶ στα τέλη του 19^{ου}, και στις άρχές του 20^{ου} αιώνα, κατοικοῦσαν στην πόλη 5.800 Έλληνες, σέ σύνολο περίπου 6.000 κατοίκων. Οι έπίσημες βουλγαρικές στατιστικές δίνουν ότι ή Άγχιαλος είχε 5.365 Έλληνες κατοίκους τό 1893 και τό 1900 είχε 4.579 Έλληνες κατοίκους.

Πόσα λοιπόν νά πρωτοδιηγηθῇ και νά γράψη κανείς για τό ένδοξο ιστορικό παρελθόν της πόλεως της Άγχιάλου και των Ελλήνων κατοίκων αὐτῆς; Σήμερα ή πόλη όνομάζεται -στά Βουλγαρικά- Πομόρια (Pomorie), όνομα τό όποιο διατηρεῖ την έλληνική έτυμολογία, καθώς σημαίνει «παρά την θάλασσαν» (po=κοντά, more=θάλασσα) και είναι μιá μοντέρνα πόλη μέ πολλά ξενοδοχεία και πολύ τουρισμό, ή όποία -παράλληλα- διατηρεῖ μέρος των άρχαιοτήτων της και της μακραίωνης πολιτιστικής της κληρονομιάς.

Άφήνοντας τις πόλεις της Μεσημβρίας και της Άγχιάλου, μέ την εικόνα των Αγίων

Κωνσταντίνου και Ἑλένης μέ τόν Τίμιο Σταυρό, φθάνουμε σέ μιά ἄλλη ὀνομαστή πόλη, τήν πόλη τῆς Δοροστόλου, τῆς σημερινῆς Σιλίστρας (Silistra).

Ἐκεῖ, στήν κεντρική πλατεία τῆς Σιλίστρας, εἶχαμε –λόγῳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ- λαμπρή ὑποδοχή, ἀπό πλῆθος κόσμου.

Μᾶς ὑποδέχθηκε θερμότατα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δοροστόλου κ. Ἀμβρόσιος, μαζί μέ ἄλλους Ἀρχιερεῖς, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βάρνης καί Μεγάλης Πρεσλάβας κ. Κύριλλο, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Δεβόλεως κ. Θεοδόσιο -ἡγούμενο τῆς Μονῆς τοῦ Τρωϊάν, δύο Ἀρχιερεῖς ἀπό τό Πατριαρχεῖο τῆς Ρουμανίας καί πλῆθος ἱερέων, μοναζουσῶν, πιστῶν καί προσκυνητῶν ἀπό ἄλλες ἐπαρχίες, πόλεις καί χωριά τῆς Βουλγαρίας, καθῶς καί ἀπό τήν Ρουμανία.

Μέ λαμπρή πομπή καί λιτανεῖα φθάσαμε στόν μητροπολιτικό ναό τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου. Ἐκεῖ ἐτελέσθη δέησις, ἀγιασμός καί, στή συνέχεια, ἔγιναν προσφωνήσεις καί ἀντιφωνήσεις, ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων -ἀπό τόν Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰουστῖνο, ἡγούμενο τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ- καί ἐκ μέρους τοῦ Πατριάρχου Βουλγαρίας κ.κ. Μαξίμου -ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δοροστόλου κ. Ἀμβρόσιο.

Στήν παραποτάμια (εἶναι δίπλα στόν ποταμό Δούναβη) πόλη τῆς Σιλίστρας παραμείναμε γιά τέσσερις ἡμέρες.

Τήν μεθεπομένη ἡμέρα -παραμονή τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου- πήγαμε, τήν Ἱερά Εἰκόνα τῶν Ἰσαποστόλων μέ τό Τίμιο Ξύλο, στό χωριό Καλιπέτροβο. Τό Καλιπέτροβο βρίσκεται σέ ἀπόσταση 60 χιλιομέτρων ἀπό τήν πόλη τῆς Δοροστόλου. Ἐκεῖ τελέσθηκε ὁ Ἑσπερινός -μέ ἀγιασμό καί ἀρτοκλασία, στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου ἡ θεία Λειτουργία καί πανήγυρις τελέσθηκε στόν ὁμώνυμο ναό στήν πόλη τῆς Σιλίστρας μέ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης μέ τό Τίμιο Ξύλο. Συλλειτουργήσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δοροστόλου Ἀμβρόσιος, ὁ Βάρνης καί Μεγάλης Πρεσλάβας Κύριλλος, ὁ Δεβόλεως Θεοδόσιος, ὁ Στοβίου Ναούμ -Ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Βελίκης Σιώνιος -Σχολάρχης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τῆς Μητροπόλεως Σόφιας καί ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς ἀνδρώας Μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Λοπούσνα (Lopushna) καί ὁ Ἀγαθονικίας Μπόρις -ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μπάτσκοβο.

Ἡ πόλη αὐτή, τῆς Δοροστόλου (Σιλίστρας), εὐρίσκεται στό βορειοανατολικό ἄκρο τῆς Βουλγαρίας, στήν δεξιά ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Δούναβη (στήν ἀριστερή ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, εὐρίσκεται ἡ Ρουμανία). Ἡ πόλη ἦταν γνωστή καί ὡς Δουρόστολος ἢ Ντράσταρ καί, ἀργότερα, ἦταν γνωστή καί ὡς Θεοδωρόπολις, ἀπό τόν Ἅγιο Θεόδωρο τόν Στρατηλάτη, ὁ ὁποῖος -λέγεται- ὅτι βοήθησε τόν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Ἰωάννη Τσιμισκή, τό 970-971 μ.Χ., στή μάχη τοῦ Δουροστόλου.

Εἶναι μία ὠραία πόλη μέ ἐρείπια Ρωμαϊκῶν καί Βυζαντινῶν χρόνων, μέ βυζαντινές Ἐκκλησίες, μέ κάστρο μεσαιωνικό καί πολλά μνημεῖα, μέ ἕνα ὑπέροχο ἀρχαιολογικό μουσεῖο καί πολλά ἄλλα ἐκθέματα. Ἡ πόλη καλύπτει μιά περιοχή 516 χιλιομέτρων μέ 18 χωριά καί ἔχει πληθυσμό 36.000 κατοίκων.

Ἐπόμενη στάση τῆς ἀποστολῆς μᾶς ἦταν ἡ πόλη Τέρβελ, στή νότια Βουλγαρία, καί

ὁ Ναός τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅπου -καί ἐδῶ- τέθηκε σέ προσκύνημα ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα μέ τό Τίμιο Ξύλο. Ἡ πόλη αὐτή -σύμφωνα μέ βυζαντινές πηγές- ἔλαβε τό ὄνομά της ἀπό τόν Χᾶν (=ἀρχηγός, ἡγεμόνας) Τέρβελ ἢ Τερβέλη, ὁ ὁποῖος ἦταν αὐτοκράτορας τῆς Βουλγαρίας στήν ἀρχή τοῦ 8^{ου} μ.Χ. αἰῶνα. Ὁ Τέρβελ ἦταν Χριστιανός, ὅπως καί ὁ παπποῦς τοῦ Χᾶν Κουμπράτ. Ἦταν γιός τοῦ Ἀσπαρούχ, τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους. Τό 704 μ.Χ. βοήθησε τόν ἔκπτωτο αὐτοκράτορα Ἰουστινιανό Β΄ νά ἀνακαταλάβῃ τόν θρόνο του. Μετά τήν ἐπανενθρόνισή του, ὁ Ἰουστινιανός Β΄ ἔδωσε στόν Τέρβελ τό χέρι τῆς κόρης του, τόν τίτλο τοῦ Καίσαρα καί τήν περιοχή Ζαγόρα (Στάρα Ζαγκόρα=Παλαιά Ζαγορά).

Ἐπόμενος σταθμός μας, γιά προσκύνηση τῶν κατοίκων, ἦταν ἡ πόλη τοῦ Μεγάλου Τυρνόβου, τό σημερινό Βέλικο Τάρνοβο. Εἶναι μία πόλη τῆς βορειοκεντρικῆς Βουλγαρίας, κτισμένη στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Γιάντρα (παραπόταμος τοῦ Δούναβη). Ἐκεῖ, στόν πανέμορφο βυζαντινό ναό τῆς Ἀναστάσεως -ὁ ὁποῖος ἐγκαινιάστηκε πρόσφατά- μᾶς ἀνέμεναν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεγάλου Τυρνόβου κ. Γρηγόριος, μαζί μέ πλῆθος ἱερέων καί πιστῶν.

Ἡ παλαιά πόλη ἦταν κτισμένη σέ τρεῖς λόφους, στόν Τσάραβετς, στήν Τραπέζιτσα καί τήν Σβέτα Γόρα (=Ἱερό Βουνό).

Ὁ λόφος τῆς Τραπέζιτσας εἶναι διάσημος γιά τίς ὀρθόδοξες ἐκκλησίες πού ὑπάρχουν ἐκεῖ.

Τό Βέλικο Τάρνοβο ἦταν ἡ μεσαιωνική πρωτεύουσα τῆς Βουλγαρίας. Ἦταν γνωστή ὡς ἡ πρωτεύουσα τῆς δεύτερης Βουλγαρικῆς αὐτοκρατορίας καί συχνά ἀναφέρεται ὡς «ἡ πόλη τῶν Τσάρων». Κατά τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους ἦταν ἡ δεύτερη σημαντικότερη πόλη, μετά τήν Κωνσταντινούπολη. Ἦταν πόλη κοσμοπολίτικη, μέ πολλοὺς ξένους ἐμπόρους καί διπλωμάτες.

Ἀπό τόν 12^ο μέχρι καί τόν 14^ο μ.Χ. αἰῶνα τό Βέλικο Τάρνοβο ἦταν τό ἰσχυρότερο ὄχυρό τῆς Βουλγαρίας, ἀλλά καί τό πιό σημαντικό πολιτικό, οἰκονομικό καί θρησκευτικό κέντρο τῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ Βούλγαρος ἱερέας Γκρέγκορι Τσαμπλάκ (Γρηγόριος Τσαμπλάκος), 14^{ος} μ.Χ. αἰ., περιγράφει τήν πόλη ὡς “μία πολύ μεγάλη καί πανέμορφη πόλη, ἡ ὁποία περιτριγυριζόταν μέ τείχη καί εἶχε 12.000 μέ 15.000 κατοίκους».

Ἀπό τό 17^ο μ.Χ. αἰῶνα, οἱ Μητροπολίτες Τυρνόβου ὥρισαν τήν ἐλληνική γλῶσσα γιά τίς λειτουργίες, ἵδρυσαν ἐλληνικό σχολεῖο καί ἐλληνική βιβλιοθήκη. Οἱ Φαναριῶτες ἡγεμόνες συνέχισαν αὐτό τό ἔργο.

Σήμερα, εἶναι σημαντικό διοικητικό, οἰκονομικό καί ἐκπαιδευτικό κέντρο στήν Βόρεια Βουλγαρία. Προσελκύει πολύ τουρισμό λόγω τῆς σπουδαίας ἀρχιτεκτονικῆς τῆς παλαιᾶς πόλης καί συνδυάζει προῖστορική, θρακική καί ἀρχαία κληρονομιά.

(συνεχίζεται)

Ἀρχιμανδρίτης Ἱγνάτιος

Ἡγούμενος Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ποιμένων, Βηθλεέμ

ngg_shortcode_0_placeholder